

ELS SUPER PATATES

En un poble molt estrany vivia un nen que cada cop que deia una paraulota treia foc per la boca, tenia uns quants amics que també tenien poders especials, un cada cop que deia una mentida li creixia el nas, s'anomenava Pinotxin, després n'hi havia un altre que quan s'enfadava volava i no podia parar s'anomenava Batfly.

Van anar a una muntanya màgica i es van trobar un mag dolent que els volia atacar, el Batfly es va enfadar, va sortir volant fina a Potatoland , el Bocachill va dir una paraulota expressament per treure foc per la boca cremant el mag, però aquest tenia el poder de tirar-se aigua per sobre, el mag estava mullat o sigui que el Pinotxin i el Bocachill van sortir corrents, el mag els va seguir, però no corria tant o sigui que els va perdre de vista.

El mag sé en va anar cap a la seva cova i els tres amics van viure una vida complicada però feliç.

Adrià Arnabat

LES FADES

Hi havia una vegada una fada encantada, que es deia Mònica, que estava volant pels núvols foscos i grisos que hi havia al cel.

Volant, volant, es van topar amb una altra fada, que feia temps que havia sigut la seva companya. Aquesta fada es deia Gina. La Mònica i la Gina havien sigut molt amigues però ara no es suportaven. La Mònica tenia un gat fada i la Gina un gos fada. El gos i el gat eren molt bons amics. Un dia , les fades , van tenir una discussió molt greu i des de llavors que no es parlaven.

El gos i el gat de les fades estaven molt tristos perquè els hi agradava molt estar junts i, des que les fades s'havien barallat, no es podien veure per passejar junts, jugar i passar-s'ho molt bé. Per això, van pensar una cosa...

Al dia següent, quan les fades es van llevar al matí, no trobaven les seves mascotes. Es van trucar , i van preguntar-se a la vegada:

-La meva mascota és a casa teva ?

I les dues van dir que no. Desesperades i molt preocupades, es van posar a busca-les, les dues juntes i, sense adornar-se'n, van tornar a ser amigues.

Finalment, les van trobar. El gos i el gat s'havien amagat junts per aconseguir que les fades es tornessin a fer amigues, ja que no podien viure l'un sense l'altre. Va ser així com van recuperar la seva amistat i van ser tots quatre feliços per sempre, ja que les fades van decidir que no es tornarien a barallar mai més.

Elisabet Semenyuk 6è. B

LES MIL FADES I ELS CENT ÓSSOS QUE VAN SALVAR EL MÓN.

Fa molts i molts anys, en un racó de la ciutat de Barcelona, van viure les mil fades i els cent óssos.

Era un matí com un altre. La gent es va despertar i va sortir a comprar, però es va trobar una gran sorpresa: no hi havia res per menjar a les botigues. Tot el món estava preocupat i molt nerviós, perquè ningú sabia si tornarien a tenir menjar per poder sobreviure.

Davant d'aquesta situació, un dels óssos, que va veure el que passava i que era un científic, va avisar als noranta-nou óssos i a les mil fades per ajudar a les persones, per tal que no desaparegués la humanitat. Van reunir-se tots i van tenir una idea: van agafar papers i van escriure unes cartes a la gent. A les cartes deia: "llista de les coses que vol que li portem". Així va ser com la gent apuntava el que necessitava.

Les fades es van encarregar d'entrar per les xemeneies de les cases a recollir les cartes. Quan van tenir totes les cartes de tot el món, van anar a la selva a buscar fruits dels arbres i aigua, però, van veure que l'aigua estava contaminada. Van trobar un camp abandonat on hi havia arbres fruiters i van poder agafar pomes, préssecs, peres i prunes. Després van viatjar fins el Pol Nord, però allà es van trobar que no hi havia aigua. Llavors, van volar fins el Pol Sud, i allà sí que hi van trobar aigua, però molt poca. Per això van transmetre un missatge a la gent: "hem trobat molt poca aigua i ens l'haurem de repartir".

L'ós científic, juntament amb la fada científica, després de molt investigar, van descobrir que el problema de tot era la gran contaminació que hi havia a la Terra. Van anar al bosc a buscar canyes i troncs i van inventar una màquina per acabar amb els plàstics.

Des d'aquell dia, a les botigues i els supermercats ho venien tot a granel i si s'havia d'envasar algun producte, ho feien amb cartró i vidre, que són més fàcils de reciclar. Sense tanta contaminació va ploure més i tothom va tornar a tenir menjar i aigua.

TOT TÉ RECOMPENSA

Hi havia vegada una nena que es deia Olivia i tenia 12 anys, vivia a Sant Martí Sarroca i feia ballet. Un dia es va trobar a unes nenes jugant a futbol, ella els hi va preguntar si podia jugar i li van dir que sí.

Tot i que no era molt bona s'ho va passar genial.

A l'arribar a casa li va dir als seus pares que ja no li agradava tant el ballet i que li agradava més el futbol, els seus pares li van dir que havia de fer el que volia i ser feliç.

La van apuntar a un equip de futbol, el Futbol Roca, cada dia que passava era més bona i pel seu aniversari, quan feia 13 anys, li van regalar unes botes i una pilota de futbol que feia molt que ho esperava.

Uns anys després, amb 17 anys, tenia el partit més important de la lliga, si vencien guanyaven la lliga.

Al començar el partit va marcar un gol, va acabar la primera part guanyant un a zero, al començar la segona part va marcar equip rival i quan solament faltaven cinc minuts per acabar va marcar un altre gol. Quant quedava només dos minuts per finalitzar el partit va rebre una puntada .

La van portar al metge, després de fer-li proves li van dir que no podria tornar a jugar a futbol. Després va estar pensant dies i hores, finalment, va tenir una idea, ja que no podia deixar el futbol perquè li aportava moltes coses .

Lavors ella va comentar als seus pares que si la podrien ajudar a fer un equip de futbol de gent amb problemes d'articulacions i va aconseguir el que volia.

A dia d'avui l'Olivia té 36 anys, continua jugant en grans categories i contra grans rivals, ella està molt agraïda dels seus pares que l'hagin ajudat a complir el seu somni.

Fina Rodríguez